

skulle være forbeholdte Kongeriget alene. I Regjeringsudkastets § 15, er der saaledes gjort Forslag om, hvilke Sager der skulle være Kongerigets egne Anliggender. Det er derimod i de forskjellige Forslag, som fra Udvalgets Side ere stillede, blevet saaledes opfattet, som om det vilde være det klareste og sikreste at gaae ud fra at bestemme, hvilke Sager der skulle tilhøre Fællesforfatningen, saa at alle de Sager, hvis Afgjorelse ikke horer under Fællesforfatningen, skulle vedblive at høre under den danske Rigsdag. Under de Bestemmelser, som saaledes ere foreslaaede af det andet Mindreltal, er der ogsaa den, at Statsraadet skulde henhøre under Fællesforfatningen og altsaa ikke være Noget, som vedkommer Danmarks særegne Anliggender. Jeg troer imidlertid, at det er saa klarlig bestemt i § 21 af Grundloven, at det er just Danmarks egne Anliggender, som de ansvarlige Ministre, der under Premierministerens Forsæde udgjøre Statsraadet, skulle behandle, at det nødvendigtvis maa høre derunder og ikke under Fællesforfatningen. Paa hvilken Maade nu det Raad, som skulde have sin Betydning der, skulde ordnes, er en Sag, som jeg ikke her skal indlade mig paa, da vi ikke nærmere kjende denne Forsatning for Heelstaten; men at det ikke bliver det Statsraad, som er omtalt i § 21, anseer jeg for afgjort. Det er endvidere i samme Paragraph ogsaa foreslaaet, at en heel Deel Afgifter skulde gaae over til at behandles som Fællesafgifter og saaledes høre under Fællesforvaltningen og ikke mere høre under den danske Rigsdag, nemlig de under Nr. 8 anførte: Told, Brænderibefatning og Rangskat; men det er ganske vist, at derunder maatte da blandt andet ogsaa indbefattes Drefundstolden, en Afgift for Kongeriget og for Kongeriget alene, der er af saa stor Betydning, at det vist vilde være det danske Folk særdeles meget imod, ja jeg tænker endog ubegrindeligt, om vi vilde gaae hen og erklære, at det skulde ikke være en Sag, der vedkom Kongeriget Danmark alene, men som skulde overgives til Heelstaten, — om vi vilde opoffre en Indtægt, som ikke alene var for var er betydelig, men som naturligtvis i var rækkerne vil løbe op til ganske overordentlige Summer, og som, dersom de bevares for

Kongeriget Danmark, altid vilde blive ved at bidrage til, at Statedyrden for det danske Folk i en meget høi Grad lettes. Drefundstolden og Strømtolden sere jo desuden den Dag, idag er, i den Finantslov, som dette var gjælder, opført som en Kongeriget Danmark alene vedkommende Indtægt. Saaledes er det den Dag, idag er, og da skulde det dog synes mig at være forunderligt, om den danske Rigsdag skulde bestemme sig til, at fra det Dieblit af, da Ministeriet bebuder, at der skal komme en Heelstatsforfatning, vi endnu ikke have seet, saa skulle vi være beredvillige til med begge Hænder at opoffre to Femtedele af denne Told; det skulde være besynderligt, om det danske Folk skulde være beredvilligt til eller glæde sig ved en saadan Forandring, — besynderligt, om det Spørgsmaal ikke skulde reise sig: „skulle vi da virkelig købe denne Heelstatsforfatning saa dyrt?“ Det Samme gjælder nu ogsaa med Hensyn til Told- og Brænderibefatningen, som før har været opført under vore Finantsfer som indirecte Statter. Da de indirecte Statter nu, efter som Budgettet lyder for iaar, tilfalde hver Landsdeel for sig, saa skulde man formode, at, siden disse Afgifter i dette bestaaende var regnedes til indirecte Statter, maatte de vel ogsaa ad aare vedblive at regnes som saadanne; men, dersom det var begrundet, saa var det vel ogsaa ligefrem, at denne Told og disse Afgifter, som andrage meget betydeligt for Kongeriget Danmarks Vedkommende — omtrent 4 Millioner —, ogsaa skulle vedblive at være Danmarks Riges egne Indtægter, og i ethvert Fald forekommer det mig, at det var det Besyndigste, at vi, saalænge vi ikke engang have seet Heelstatsforfatningen, da ikke gaae ind paa at tilbyde, at det saaledes skal deles med Holsteen og Hertugdømmet Slesvig, at det vilde medføre betydeligt Tab for Kongeriget Danmark.

Naar jeg under den samme Bestemmelse om de Sager, der skulle henhøre under Fællesforfatningen, finder nævnt under Nr. 10 og 11 i Forslaget Island, Bestindien og Gronland, da vil jeg tilraade, at ogsaa disse Bestemmelser der gik ud; thi, omendstjondt det ikke er mig aldeles sikkert, hvorledes det vil